La llei de l'audiovisual s'ha encallat a darrera hora per una maniobra del PP català, pressionat per la COPE. En paral·lel, la llei de reforma de la CCRTV tampoc no avança. Totes les formacions asseguren que són partidàries d'una "BBC catalana", és a dir, d'uns mitjans de comunicació públics, de qualitat i independents del poder de torn. En la pràctica, però, sembla una simple declaració d'intencions, perquè les picabaralles per aprovar la llei es redueixen al repartiment de poder entre els partits.

Qüestió de quotes

El desembre del 1999, el Parlament de Catalunya celebrava un ple monogràfic sobre l'audiovisual a Catalunya, que fixava per unanimitat les bases d'un nou marc legal per potenciar el caràcter públic de la CCRTV mitjançant la seva desgovernamentalització i la garantia d'un marc de finançament estable. També es va insistir en la urgència i la transcendència de la reforma. Però avui, sis anys després d'aquesta declaració d'intencions, gairebé no s'ha avançat. Si bé és cert que la llei de l'audiovisual ja està quasi finalitzada –tot i que el PP català a última hora ha fet endarrerir-ne l'aprovació–, l'altra pota de la reforma, la CCRTV, és a les beceroles.

Tant els partits del Govern com l'oposició diuen que estan d'acord que cal aprovar una nova llei de l'ens públic de la ràdio i la televisió catalana per blindar-lo de les ingerències polítiques. A l'hora de la veritat, però, tot són desconfiances i acusacions mútues de voler controlar encara més aquests mitjans.

Joan Ferran, membre del PSC a la comissió parlamentària que debat la nova llei, assegura que la proposta del Govern aconseguirà "que la Corporació deixi de ser la pretensió del Govern de torn, despolititzant-la i professionalitzant-la, és a dir, intentar una 'BBC catalana'. Però tenim la impressió que CiU no creu en aquest model, tot i que no ho pot dir".

David Madí, secretari de comunicació i estratègia de CDC, defensa la feina de la federació nacionalista en governs anteriors: "La llei actual ha fet un model d'èxit, fins que amb el tripartit ha començat a tenir problemes de lideratge. I em temo que la intenció d'aquest Govern és fer una llei per controlar més TV3 i Catalunya Ràdio políticament, i no pas per blindar-ne la independència."

Carmel Mòdol, representant d'ERC en aquesta comissió, confia que la nova

Els esculls de la nova llei de la CCRTV

PROPOSTES PER A LA REFORMA DE LA LLEI DE LA CCRTV	LLEI ACTUAL (1983)	PROPOSTA DEL GOVERN	PROPOSTA DE CiU
NOMBRE DE MEMBRES QUE INTEGREN EL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ*	Dotze consellers.	Set consellers.	Nou consellers.
TRIA DELS MEMBRES DEL CONSELL I DEL DIRECTOR GENERAL DE LA CCRTV	Elegits pel Parlament amb majoria de dos terços, entre persones de mèrits professionals rellevants. El director general és nomenat pel president de la Generalitat.	Els grups parlamentaris proposen una llista de deu o onze persones. Amb un informe d'idoneïtat del CAC, se'n triaran set, que el Parlament aprovarà per majoria de tres cinquenes parts. El director general ha de ser un dels membres del consell de govern.	Els grups parlamentaris proposen una llista de candidats. Amb un informe d'idoneïtat del CAC, se'n triaran nou, que el Parlament aprovarà per majoria de dos terços. El director general es tria entre els membres del consell de govern.
MAJORIA NECESSÀRIA PER PRENDRE DECISIONS AL CONSELL	Majoria simple, excepte: pla d'activitats de l'ens, plantilla, avantprojectes de pressupostos i percentatge de programació destinada a grups polítics i socials: per majoria qualificada de dos terços.	Per majoria de tres cinquenes parts, inclosos els temes de plantilla i els pressupostos, que fins ara es prenien per majoria de dos terços.	Tots per majoria qualificada de dos terços.
QUI COMPAREIX AL PARLAMENT PER DONAR EXPLICACIONS	El director general de la CCRTV dóna explicacions al Parlament en comissió.	Només compareix al Parlament el president del Consell, però no el director general, que ho fa davant els membres del consell de govern.	El director general ha de comparèixer davant la comissió de control de la CCRTV al Parlament.
DEDICACIÓ DELS MEMBRES DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ	S'estableix un règim d'incompatibilitats, sense que s'exigeixi la dedicació exclusiva dels membres, però sí la del director general.	Dedicació exclusiva dels membres del consell de govern i del director general.	No accepta l'exclusivitat dels membres del consell de govern.

*Amb la nova llei, el consell d'administració passarà a dir-se consell de govern.

Font: EL TEMPS

EL TEMPS

Govern i CiU divergeixen en qui ha de donar compte de la gestió de la CCRTV al Parlament, si el president del Consell o el director general.

norma posarà punt final a les dependències governamentals: "Serà gràcies a l'impuls d'ERC que aquesta llei trencarà per primera vegada el cordó umbilical del Govern amb la Corporació, perquè es crearà un equip de gestió potent que treballarà amb independència i suficiència financera per mandat del Parlament."

Sigui com sigui, aquesta independència s'haurà de demostrar també superant moltes dependències més a la pràctica. Potser el director general de la CCRTV i els consellers estaran nomenats per consens entre PSC i CiU, i amb un informe d'idoneïtat per al càrrec, però amb la imposició d'uns temps assignats a cada partit amb els blocs electorals, pactats pels representants dels partits al consell d'administració.

Ball de xifres. Així doncs, la classe política diu que vol apostar clarament per la despolitització dels mitjans de comunicació públics. Però, alhores, per què no hi ha acord i no s'ha modificat llei de la CCRTV del 1983? Per simple aritmètica política, disfressada amb diversos arguments.

Hi ha, fonamentalment, dos esculls que bloquegen les negociacions: el nombre de consellers del consell de govern (abans consell d'administració) i la majoria necessària per triar els membres i per prendre decisions.

La proposta del Govern estableix que hi ha d'haver set consellers, perquè creu que amb un Consell més reduït es dóna un perfil més professionalitzat i empresarial d'aquest òrgan. A la vegada, exigeix que els consellers hi tinguin una dedicació exclusiva. Fins ara, només el director general de la CCRTV estava sotmès a aquesta condició, mentre que els membres del consell d'administració estaven sotmesos a un règim d'incompatibilitats. Per la seva banda, CiU volia mantenir dotze consellers, tot i que ha rebaixat la xifra a nou per intentar l'acord. Ara bé, els convergents no accepten aquesta restricció, perquè "donaria lloc a un consell ple de teòrics del món universitari i completament absent de persones vinculades al sector audiovisual i al món empresarial per gestionar una empresa tan potent. Això significaria 'convertir en funcionariat els consellers'", destaca la diputada Marta Llorens, membre de la comissió.

En qualsevol cas, el nombre de consellers sembla un desacord salvable. Tant Govern com CiU no es tanquen en banda per negociar una xifra, i és probable que s'acabin pactant nou consellers.

On sí que hi ha entesa és en el perfil de persones que han d'ocupar càrrecs a la CCRTV. Tots els partits aposten per reforçar el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), que seria l'encarregat d'emetre un informe d'idoneïtat professional de tots els candidats, inclòs el director general, fins ara nomenat directament pel president de la Generalitat. Coincideixen a dir que amb

Jiménez Losantos frena la llei de l'audiovisual

Després d'un any i set mesos de treballs de la comissió parlamentària que elabora la llei de l'audiovisual, s'havia aconseguit el consens de les cinc formacions polítiques amb representació. Els ponents havien arraconat la llei de la CCRTV per evitar esquerdes en el consens pel futur de l'audiovisual, i el dia 15 de desembre n'estava prevista l'aprovació. Però Jiménez Losantos, aquesta vegada des del seu confidencial *Libertad Digital*, ha frenat els acords que semblaven ferms. Losantos va criticar durament el PP català pel seu "sotmetiment al PSC i a ERC" amb els acords per l'audiovisual, qüestionant fins i tot el respecte per la Constitució espanyola dels populars si hi donaven suport. La cadena acció-reacció al "Losantos *dixit*" va ser immediata: el PP català anunciava hores després que demanaria al consell consultiu que es pronunciés sobre la potestat de "dictaminar la veracitat de les informacions" prevista en el projecte de llei de l'audiovisual de Catalunya. Ara al PP li sembla que aquesta competència genera "un dubte raonable d'inconstitucionalitat". La consulta endarrerirà l'aprovació de la llei un mínim de dos mesos, i segons fonts de la comissió, no es pot descartar que el consultiu dicti inconstitucionalitat. Si fos així, gran part del treball fet per la comissió quedaria en paper mullat, amb més retards encara en la llei. Amb tot, la llei de la CCRTV, que està estretament vinculada a la de l'audiovisual, podria aprovar-se al gener, si hi hagués consens, gràcies al nou reglament del Parlament de Catalunya.

RAFA GIL

La llei que regeix els mitjans de la CCRTV és de 1983. El 2001 s'intentà reformar, però la manca de consens entre el Govern, aleshores CiU, i l'oposició, va fer fracassar la comissió de treball.

un informe d'un òrgan independent com és el CAC, qualsevol persona queda absolutament despolititzada. Però cal recordar que aquests membres que analitza el CAC han estat prèviament proposats pels partits polítics en la proporció que els correspongui segons els resultats electorals.

Ara bé, el consens es trenca de nou a l'hora de votar el nom dels consellers. Si bé el Govern vol que aquests siguin elegits per tres cinquenes parts de la cambra catalana, o sigui que, aritmèticament, pot haver-hi un pacte tripartit sense comptar amb els vots de CiU, formació que aposta perquè es votin amb el seu consens, això és, per una majoria reforçada de dos terços.

'Tour de force' a la CCRTV. El nombre de consellers i la manera com siguin escollits no tindria cap importància si no fos per l'aritmètica que es produeix al consell d'administració en la presa de decisions. PSC, ERC i ICV defensen que les decisions es prenguin també per tres cinquenes parts,"per una raó òbvia, perquè si no CiU sempre pot bloquejar les decisions", apunta el socialista Joan Ferran. Aquesta combinatòria permetria votacions sense el consens entre PSC i CiU, ja fos amb els vots dels socis del Govern o de CiU i ERC. Però els convergents, que aposten per una majoria de dos terços, denuncien "la voluntat del tripartit de fer veure que canvien les coses per després controlar políticament més els mitjans. La independència vol dir que ni CiU ni el PSC puguin imposar qui dirigeix la televisió i la ràdio. La resta és poesia", sentencia David Madí.

Qui dóna la cara? Un altre punt de confrontació es produeix a l'hora d'establir qui ha de donar compte de la gestió de la CCRTV. Fins ara, la llei obliga el director general a comparèixer en comissió al Parlament. La proposta del tripartit vol que sigui el president del Consell de Govern qui ho faci. Però CiU exigeix que es mantingui com fins ara, i critica aquesta duplicitat: "La distribució de barrets entre director general i president del Consell ens fa sospitar que estem davant d'un repartiment del pastís al tripartit entre ERC i PSC. Estem despolititzant o estem repartint-nos el pastís?", es qüestiona Marta Llorens.

Combinatòries. Posats a jugar amb números, hi ha una altra aritmètica parlamentària possible: CiU i ERC també sumen majoria absoluta. Ara bé, s'han plantejat aquestes dues formacions la possibilitat d'aprovar una llei d'aques-

Independència vol dir que ni CiU ni PSC puguin imposar qui dirigeix la CCRTV

ta importància al marge del PSC? Marta Llorens no descarta del tot aquest escenari: "S'ha arraconat la de la CCRTV, només n'hem parlat una hora entre tots els grups, potser per no interferir en la bona dinàmica de la llei de l'audiovisual, o potser perquè no hi ha unitat de criteri en el tripartit. Si es plantegés una llei que nosaltres no poguéssim acceptar i fos possible una llei millor amb una altra majoria, doncs ho estudiaríem depenent de quines esmenes presentés CiU i quines ERC."

Per contra, el representant d'ERC, Carmel Mòdol, no creu possible aquest canvi de majories: "Al tripartit tenim molt clar quin model de CCRTV volem, i busquem el consens absolut perquè afecta el futur audiovisual del país. Però si CiU continua marejant la perdiu, sense cap mena de dubte tirarem endavant la llei, perquè PSC, ERC i ICV tenim una majoria més que suficient i perquè aquesta llei respecta escrupolosament els mandats del ple monogràfic que es va fer el 1999." David Madí respon amb contundència: "Si no fem una llei de consens i el tripartit l'aprova unilateralment, aquesta serà una llei que naixerà morta, perquè quan tornem al Govern, que serà més aviat que tard, potser l'any que ve, la tornarem a canviar."

2001: primer intent fallit. En l'anterior legislatura ja es va intentar fer una nova llei de la CCRTV, però la manca de consens, també per una qüestió de xifres, va engegar en orris el treball de la comissió. En plena negociació, el PSC, amb el suport d'ICV, va presentar una proposta unilateral que va ser interpretada per CiU com una maniobra per trencar la ponència de la Corporació. Aquest document establia vuit membres per al consell d'administració, escollits per tres cinquenes parts amb un informe d'idoneïtat. A les antípodes dels números del Govern de CiU, amb dotze membres i majoria reforçada de dos terços, que comptaven amb el suport del PP català. Ara la guerra de les quotes es repeteix, i caldrà veure si veritablement els partits volen trencar el cordó umbilical que lliga els mitjans amb el poder o bé si prefereixen tornar a posposar l'emancipació de la criatura.

Gemma Aguilera

"Tamaña tropelía"

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a **circbrunetti@eltemps.net**

Una cosa ens hauran d'agrair els conciutadans de la família Brunetti, i és la inspiració literària que els despertem tots els *perifericos, separatistas e insolidarios*. Des que els donem tanta feina que el seu lèxic ha florit recuperant paraules i expressions que no sentíem des dels temps de les glorioses elocucions dels No-Do. L'Artur Casas, de Valls, ens convida aquesta setmana a gaudir de la perla que ha descobert: la campanya de recollida de firmes per a ***"desactivar la operación política contra la COPE"***, consistent en un manifest-petició adreçat al Parlament europeu perquè deturi el "martiri" dels sants varons-periodistes-adalils de la llibertat. La campanya és bufona, no es pot negar. A nosaltres ens ha agradat especialment la iconografia, consistent en un iPod (res de ràdios antigues: darrera tecnologia!) embolicat amb dues cintes vermelles, on es llegeix "Generalitat de Catalunya: CENSURAT". També ens ha agradat moltíssim l'us d'expressions d'allò més florides, com ara:

"Nunca se había cometido tamana tropelía sobre un medio de comunicación."

El "soroll" al voltant de l'emissora dels bisbes els té mobilitzats en tots els sentits. Referir tots els moments impagables que queden per a la història més gloriosa de la radiodifusió seria llarguíssim. Ens quedarem amb un parell de mostres. *Federico a las seis*, dijous 1 de desembre. Referint-se a l'acte de protesta davant dels locals de la COPE:

"A todos los efectos, esto ya parece cada vez más Venezuela, con nuestro presidente Hugo Rodríguez Zapatero y sus círculos bolivarianos de Barcelona. [...] Habéis venido a provocar a ver si os pegan para salir en TV3 [...]. Vosotros sois la vergüenza de Cataluña. Como ha sido siempre, por otra parte, la Esquerra Republicana, partido reñido con cualquier legalidad."

César Vidal, dilluns, 5 de desembre. Entrevista a Jesús Sanz Montes, bisbe d'Osca i Jaca i monsenyor, també surt al pas de les "*tropelías*" amb frases com aquestes:

"[La COPE] es un espacio de libertad y un lugar donde no se dice la mentira,* [una cosa que, segons ell] *no se puede atribuir, lamentablemente, a tantos medios de comunicación [...]. En la COPE no se hace de la mentira una herramienta política sino que se dice la verdad. Podrá gustar el modo de cómo se dice, podremos afinar y revisar nuestras maneras, pero ni en la Cadena COPE ni en la Iglesia católica hacemos de la mentira el argumento de lo que queremos presentar [...]. Lo que verdaderamente ofende es que se diga la verdad."

Amén.

Lluís Montserrat

Col·labora amb la família Brunetti i guanya una cartera encoixinada per a l'ordinador

Ajuda'ns a trobar les millors perles del Circ de la família Brunetti. Feu-les arribar a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la "troballa" (mitjà, data, secció, programa, autor...).